VIIKONVAIHDE

PASSIPAIKALLA

Katso tarkasti, kun setä ajaa

Pienenä poikana matkustin linja-autolla kauppalaan. Tie oli mäkinen, mutkainen ja Paunun autokin mitä sattui. Huonoahan rupesi tekemään.

”Katso tarkasti, kun setä ajaa”, yritti isä keskittää huomioni levottomasti vilistävistä maisemista. Perille päästiin, neuvoista johtuen tai niistä huolimatta.

Neuvo on tullut monta kertaa mieleen seuratessa **Jutta Urpilaisen** (sd.) toimintaa valtiovarainministerinä. VM:n setien ohjausta on seurattu tarkasti yleisestä pahoinvoinnista huolimatta.

SDP:n uusi puheenjohtaja **Antti Rinne** pakotettiin valtiovarainministeriksi toteuttamaan vanhaa hallitusohjelmaa. Vaikka Urpilaisen esikunta heitettiin pellolle, sen kirjoittama ohjelma säilyy. Vaikka Rinteelle tarjotaan minihallitusneuvotteluissa tilkkanen kasvojenpesuvettä, onnistuminen vaikuttaa epätodennäköiseltä.

Ei mutta kyllä

Kansalaisaloite energiatodistuslain muuttamisesta sai eduskunnassa erikoisen kohtelun. Ympäristövaliokunta esitti yksimielisesti aloitteen hylkäämistä mutta oli yksimielisesti aloitteen tekijöiden kanssa samaa mieltä, totesi valiokunnan puheenjohtaja **Martti Korhonen** (vas.).

Energiamuotokertoimissa on sekoitettu matematiikka ja politiikka, sanoi rakennusmestari **Martti Mölsä** (ps.). Valiokunta vaati hallitukselta uutta lakia, jossa kertoimet ovat ymmärrettäviä.

Tämä on ensimmäinen kansalaisaloite, joka on johtamassa tuloksiin, iloitsi **Eeva-Maria Maijala** (kesk.). **Tytti Tuppurainen** (sd.) vakuutti asuntoministeri **Pia Viitasen** (sd.) ottaneen lusikan kauniiseen käteen.

Viitanen ajaa EU:ta muuttamaan tässä asiassa direktiiviä. Direktiivin vankina ollaan, mutta Suomi tulkitsee sitä taas muita maita kirjaimellisemmin.

Anteeksi meille

Johtavilla poliitikoilla on tapana korostaa omaa erinomaisuuttaan pyytämällä anteeksi menneiden sukupolvien virheitä. Meillä **Paavo Lipponen** (sd.) oli siinä lajissa hyvää kansainvälistä tasoa.

Nyt hallitus ja eduskunta tuovat tämän kulttuurin huulten höpinän sijasta konkreettisemmalle tasolle. Vuonna 1944 aiheettomasti internoiduille naisille ja lapsille maksetaan 3 000 euron symbolinen korvaus.

Vanhan virheen otti esille **Jacob Söderman** (sd.) kirjallisessa kyselyssään kuusi vuotta sitten. Kansallisarkisto tutkitutti asian perusteellisesti. Oikeusministeri **Anna-Maja Henriksson** (r.) toi korvauslain eduskuntaan.

Suomi tulkitsi syksyllä 1944 rauhansopimusta äärimmäisen tiukasti. Saksalaisten ja unkarilaisten vaimot ja lapset kerättiin leirille ja heidän omaisuutensa takavarikoitiin, vaikka valvontakomissio ei sellaista vaatinutkaan.

Mallioppilas aina

Nykyisin on suosittua selittää Suomen langenneen hävityn sodan jälkeen rähmälleen **J.K. Paasikiven** ja **Urho Kekkosen** (ml.) johdolla.

Todellisuudessa tämän yli-innokkaasti matelevan päätöksen teki lokakuussa 1944 hallitus, jota johti KHO:n julkikokoomuslainen presidentti, entinen oikeuskansleri **U.J. Castrén**. Keskeisinä ministereinä oli kaksi korkeaa upseeria. Paasikiveä ja Kekkosta ei huolittu siihen aikaan vielä mihinkään tehtävään.

Suomalaiset haluavat aina osoittaa johtaville kansainvälisille vallanpitäjille olevansa universumin mallioppilaita. Tuulen kääntyessä kumarruksen suunta muuttuu silmänräpäyksessä Berliinistä Moskovaan ja Moskovasta Brysseliin ja jopa yli Atlantin.

Sodan ajan johtajat uhrasivat pelissään muutaman sata Saksaan naitua suomalaisnaista ja heidän kohdussaan olevat lapset. Nöyristely ei auttanut. Valta maassa vaihtui.

PEKKA ALAROTU

MT 50 VUOTTA SITTEN – LA 13.6.

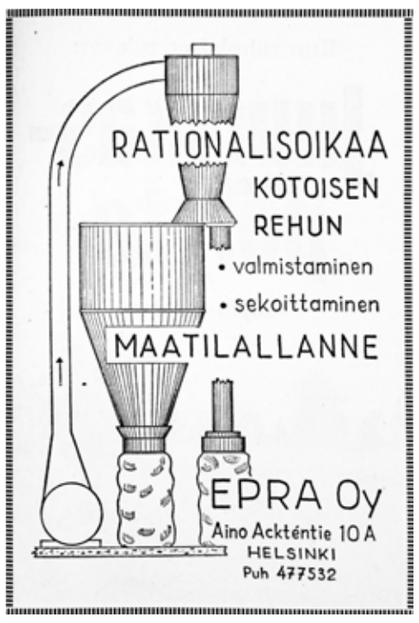

Ilmoitus lauantaina 13.6.1964 ilmestyneestä MT:stä.

1 250 tonnin lisäkiintiö voin vientiä varten Englantiin

Englanti on myöntänyt lisäkiintiön heinäkuussa tapahtuvaa voinvientiä varten. Suomen osuus lisäkiintiöstä on 1 250 tonnia. Kaikkiaan viedään heinäkuussa Englantiin 1 120 tonnia voita, kerrottiin kauppa- ja teollisuusministeriöstä. Englantiin on viety tämän vuoden kuluessa jo noin 9 000 tonnia voita, mutta lähes puolet tästä määrästä kuului edellisen vuoden kiintiöön. Huhtikuun alusta alkanutta 12 kuukauden jaksoa varten on Suomella 12 390 tonnin vientikiintiö Englantiin. Kesäkuun puoleen väliin mennessä oli tästä kiintiöstä viety voita jo 4 830 tonnia. Voin vastaanotto nousi 16,8 prosenttia viime vuotisesta viiden ensimmäisen kuukauden aikana, ja kotimaan myynti oli puolestaan 11,3 prosenttia viime vuotista pienempi, kerrottiin kauppa- ja teollisuusministeriöstä.

MIKKO MAKKONEN

Anne ja Jukka Laasonen viihtyvät kesäpihallaan Rääkkylässä Hämeenselän rannalla, josta on parin kilometrin matka työhalleille. Oman Olottarensa Anne Laasonen on sisustanut itse tekemillään huonekaluilla.

Puusta pitkälle

Anne ja Jukka Laasosen maanviljelyshaaveet jäivät, kun Suomi liittyi Euroopan unioniin. Pellot istutettiin metsälle ja puuta alettiin hyödyntää hirsikehikoiksi. Yritys on 20 vuodessa luonut täysin uudenlaisen tuoteperheen elementeistä koottavista kesärakennuksista.

Timo Koistinen pakkaa mittaan sahattuja lautoja kuljetusvalmiiksi Laasosen hallissa. Taustalla näkyvät elementtivalmiit seinät lähetettiin eteenpäin kesäkuun ensimmäisellä viikolla, jotta jälleen yksi kesähuone valmistuisi juhannukseksi.

Timo Koistinen ja Jukka Laasonen näyttävät, miten kulkee tilaajalleen elementtivalmis kesäkeittiö ja vastaavasti ”tee se itse” -ihmisen katos mustaan muoviin pakattuna puutavarana. Varastoon ei rakennuksia tehdä.

RÄÄKKYLÄ (MT)

Grillikota oli 1990-luvun lopulla **Laasosen** veljesten **Jukan** ja **Harrin** ykköstuote. Kukaan ei ole laskenut, montako niitä nousi mökkien ja talojen pihoille.

Vuosituhannen vaihduttua Rääkkylän Oravisalossa haluttiin tehdä jotain uutta.

Syntyi oivallus pulpettikatoista ja avarista lasipinnoista.

Jukka Laasonen kertoo hahmotelleensa rakennuksia alkuun ruutupaperille.

Samoihin aikoihin **Anne**-vaimokin oli täysillä innostunut puusta ja opiskeli puusepäksi.

”Suoritin lisäksi yrittäjän ammattitutkinnon, kun olin aikani ollut maatalouslomittajana, hoitanut kolmea omaa lasta ja toiminut perhepäivähoitajana”, Anne Laasonen kertoo taustoistaan.

Jo 19-vuotiaina Anne ja Jukka Laasonen rakensivat talon silloiselle rappiomaatilalle, joka oli hankittu Jukan isosedältä. Vanha navetta oli rauniona, ja Suomi matkalla kohti tuntematonta Euroopan unionia.

”Maatalouden näkymät olivat epävarmat. Kun Jukka meni armeijaan, minä tilasin Lihakunnan auton. Siihen jäivät haaveet lihakarjan kasvattamisesta. Maatilan konevarastossa Jukka alkoi työstää hirsiä rakennushommiensa ohessa”, Anne Laasonen muistelee.

Omassa rannassa

Hirsiveisto Laasosen nimi ei enää kuvaa tämän päivän Laasosten työnjälkeä.

”Markkinoinnissa käytämme Olotar-tuotemerkkiä”, Anne Laasonen sanoo Hämeenselän rantaan pystytetyssä ikiomassa pihakeittiössään. Perheen kesäkodista on parin kilometrin työmatka halleille.

» Keskitymme mahdollisimman läheltä saatavista raaka-aineista rakentamiseen.«

JUKKA LAASONEN

”Asumme kesäisin mökillä ja olemme käytännössä kahden tyhjän jääkaapin loukussa”, vitsailee Jukka Laasonen pariskunnan työntäyteisestä kesäelämästä.

Heidän Olottaressaan yksinkertaiset, moderniin henkeen sopivat, tummaksi vahatut mäntyhuonekalut ovat Annen käsin tekemiä.

Koristeaihe syntyi yhdessä ammattikorkeakoulun opiskelijoiden kanssa, kuten lopulliset piirustukset koko rakennuksestakin.

”Ääriviivat kuvastanevat Olotarta”, Anne miettii.

Hän pitää omaa konepuusepän työtään yrityksen pienenä sivujuonteena.

”Teen kalusteita esittelyrakennuksiin ja tilaustuotteita”, puusta innostunut yrittäjä toteaa.

Päivässä pystyyn

”Hirttä työstämme vain talvikautena tilauksesta. Meillä on kaksi vakituista työntekijää, joten jotain pitää olla koko ajan tekeillä”, Jukka Laasonen kertoo.

”Enää meillä ei juurikaan sahata tai höylätä. Nyt keskitymme mahdollisimman läheltä saatavista raaka-aineista rakentamiseen.”

”Teemme seinäelementtejä ja kokonaisia kesäkeittiöitä, oleskelutiloja ja varastoja.”

Hallissa on parhaillaan lähtövalmiina kaksi Olotar-kesähuonetta: toinen elementtivalmiina ja toinen puutavaratoimituksena.

”Meidän porukalla 10–20 neliön Olotar pystytetään päivässä, kunhan perustukset on kunnolla tehty. Toki omalle pystytystyölleen saa palkan hinnassa”, Jukka Laasonen sanoo.

Kesärakennuksia menee vuodessa parikymmentä. Hintahaitari venyy muutamasta tuhannesta eurosta kymppitonniin, koon ja varustelun mukaan vaihdellen.

Valmista juhannukseksi

”Kaikki haluaisivat katoksensa juuri juhannukseksi, mutta sehän ei millään onnistu. Viime talvi oli meidän kannaltamme loistava: ensimmäinen Olotar pystytettiin jo maaliskuussa”, Anne Laasonen hymyilee.

Nyt Laasosilla eletään jännittävissä asuntomessutunnelmissa: ensimmäistä kertaa he ovat lähdössä omalla näyttävällä design-osastolla heinäkuussa Jyväskylään.

”Osastollamme esitellään ainakin 20 yrityksen tuotteita. Siihen tulee vesiaihetta, yrttiseiniä, halkopinoista koottua tasoa ja monenlaista muuta yksityiskohtaa”, Jukka Laasonen kuvailee.

Pariskunta tietää jo monissa pienemmissä tapahtumissa kiertäneenä, että kauppoja tehdään eniten juuri messuilla nähdyistä kokonaisuuksista.

Useimpien ostajien laskutusosoite on Kehä III:n eteläpuolella, vaikka rakennuksia pystytetään tonteille ympäri Suomen.

”Onpa joku Rääkkylässä mökkeilevä todennut ilokseen, että ai, tällaisia tehdään juuri hänen mökkipitäjässään. Näkyvyys meidän pitää hakea messuilta. Keskitymme myös verkkosivuihin ja netin välityksellä tehtävään markkinointiin”, Jukka Laasonen iloitsee Rääkkylän toteutuneesta laajakaistahankkeesta.

Sadan megan yhteys takaa sen, että asiointi onnistuu, vaikka yritys sijaitsee Oravisalon saaressa keskellä maaseutua.

LIISA YLI-KETOLA

Anne Laasosen tekemiä tuoleja somistaa Olotar-kuvio. Monesti asiakkaat haluavat sisustuksenkin juuri samanlaiseksi kuin ovat messuilla nähneet. Siksi Annella riittää työtä omassa puusepänverstaassaan.

YRITTÄJÄPARISKUNTA

Anne ja Jukka Laasonen

Anne on syntyisin Liperistä ja Jukka Rääkkylän Oravisalosta nykyisen asuinpaikkansa naapurimaatilalta. Molemmat ovat 47-vuotiaita.

Hirsiveisto Laasonen perustettiin 1994. Silloin osakkaina olivat Jukka ja hänen veljensä Harri Laasonen. Nykyisin Anne ja Jukka omistavat koko yrityksen.

Toimialat olivat alkuun sahaus, höyläys, aihiointi. Nyt keskitytään kesäkeittiöiden, leikkimökkien, piha-aittojen, vierasmajojen ja ruokailutilojen tekemiseen.

Olotar-tuoteperheelle myönnettiin keväällä Suomalaisen työn liiton Design from Finland -merkki, joka kertoo yrityksen käyttävän suomalaista muotoilua. Rakennusten kotimaisuusaste on yli 90 prosenttia.

Neljän yrittäjän kanssa käynnistettiin viime vuonna markkinointiyritys viihtyisapiha.fi-portaali, jota pyöritetään Rääkkylästä.

Tuotteita on nähtävillä Jyväskylän asuntomessuilla 11.7.–10.8. Viihtyisän pihan design-mallipuutarhassa.